

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

43. Huic omnes Prophetæ testionum perhibent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

bi Euangelici iuxta Christi institutum in baptismi Sacramento pronunciationem, quæ forma eius Sacramenti est, magicæ incanta-

A c. 28. v. 19. tionis incusat. Ostendimus prædicationem

verbi, quam fingit sibi Caluinus, cum verbo Euangelico Sacramentis proprio nihil ha-

bere coniunge quo & infrā aliquid dicen-

dum erit. Ostendimus denique Ioannis

Ad Marc. cap. 1. v. 4. baptismum non ita fuisse cum prædicatione

coniunctum, ut ipsa prædicatio verbi pars

& forma aliqua esset ipsius baptismi: sed eo

tantum sensu prædicasse baptismum, quod

non solum multos baptizauerat, sed etiam

ad baptismum præmissa prædicatione mul-

tos exhortatus fuerat. Ostendimus postre-

mò alio in loco, baptismum Ioannis, vnde

Cathol. Dom. 2. hanc prædicationem verbi baptismi Chri-

sti necessariam probare Caluinus vult, à ba-

ptismo Christi toto genere diuersum fuisse.

Ex quibus omnibus importuna ista & rabi-

da in totam Christi Ecclesiam calumnia sa-

tis superq; refutata & reiecta videri potest.

In Prom. Brentij
Cathol. inepta
Dom. 2. Aduictus.
43. *Huic omnes Prophetæ testimonii perhibent.*

PRÆCLARUM HIC ALIQUID EX BRÉTIO EXPOS-

TIONI SUÆ, VT VOCAT, *CATHOLICE & ECCLESIASTICA*

INFERERE VOLUIT MARLORATUS, QUOD HUIUSMO-

DI EST: *HOC (INQUIT BRENTIUS) VERE EST ALLEGARE*

CAUILLATIO. TESTIMONIUM UNIVERSALIS ECCLESIAE. Sunt enim multi,

qui citaturi testimonium Ecclesiæ, nescio quos morei

aut opiniones in Hispania, Gallia, Italia, inque aliis

locis

locis sibi consentientes commemorant. At hoc nondum est consensus vniuersalis Ecclesie, quod Hispani, Galli, & Itali uno ore comprobant, sed quod Prophetæ & Apostoli sentiunt. Hæc ille. Homo natus, quia Prophetarum testimonium Petrus allegauit, pulchrum sibi natus argumentum videtur vniuersalis Ecclesie testimonium eludendi: quod veluti pulchrum & obseruatione dignum Marloratus prætermittere noluit. Sed utriusque ineptiam paucis ostendam. Primum, B. Petrus vniuersalis Ecclesie Christianæ testimonium in ipso Ecclesie exordio vix adhuc Iudeæ fines egresso allegare non potuit. Deinde, si ut veteri populo Prophetas, sic nouo populo non solum Apostolos, Euangelistas, Prophetas, ad prima Ecclesie fundamenta toto orbe ponenda, sed etiam Pastores & Doctores Deus dedit, idque ad perpetuam Ecclesie suæ edificationem, donec occurramus omnes in unitatem fidei & agnitionis Filij Dei; quare non liceat, immo quis non videt necessarium esse, non secus nunc diffusa semel per orbem Ecclesia, Pastorum & Doctorum, qui eam toto orbe collegerunt, edificauerunt, planauerunt, rigauerunt, pauerunt, docuerunt, rexerunt, veluti vniuersalis Ecclesie testimonium & consensum, de Christo Christique doctrina allegare, quam Petrus hic Prophetarum testimonium allegavit? Quod enim veteri populo Prophetæ fuerunt, hoc

M 3 nobis

A.D. 20.

nobis sunt Pastores, & Doctores, quos posuit
Spiritus S. regere Ecclesiam suam. Quare hæc
Petri allegatio vniuersalis Ecclesiæ testi-
monium adeò non infirmat, quod ipsis sto-
lidis hereticis visum est, ut illud maximè
confirmet atque corroboret. Quare S. Au-
gustinus sagacissimus doctor diserte prosi-
tetur, se in Christum credisse propter totius
orbis consensionem. *Quibus* (inquit) te-
stibus & docentibus de Christo crediderim, nullus
me video credidisse, nisi populum ac gentium
confirmat & opinio, ac fama admodum celeberrima.
hos autem populos Ecclesiæ Catholicae mysteria us-
que quaque occupasse. Nec de sua tantum fide
ita loquitur, sed hominem hereticum, atque
à fide Catholica alienum, ex hac vniuersalibz
Ecclesiæ contempta consensione veluti de-
finit. *Quicunque* (inquit) ab Ecclesia ita dissen-
tiunt, ut eorum communio non sit cum toto, quan-
tumcumque diffundatur, vel in aliqua parte se-
parata inueniatur, manifestum est, eos non esse
in Catholica Ecclesia. Quare Opus Augustino cōtemporaneus, vniuersalis Eccle-
siæ testimonium, cōsensum, & fidem (quam
à solis Prophetarum & Apostolorum testi-
monijs perendam esse bonus Brentius suadere
vult) ex locorum & prouinciarum (ubi
Christianæ fides vigebat) consensione colli-
git. Cūm enim varias gentes Christiani or-
bis enumeraisset, tres Pannonias, Thraciam,
Daciam, Mysiam, Achiam, Macedoniam,
totam

De utili-
tat.cred.
cap. 14.De unit.
Eccles.
cap. 4.Lib. 2.
contra Par-
menian.

totam Græciam, Pontum, Galatiam, Capadociam, Pamphyliā, Phrygiam, Ciliciā, tres Syrias, duas Armenias, Aegyptum, Mesopotamiam, in quibus Donatistæ non erant (ut in Italia, & alijs Europæ partibus, quas ideo non commemorat) Catholici autem erant, non secus quam in illis alijs prouincijs pars Donatistarum erat; paulò post hunc in modum concludit: *Cum manifestum sit, & ipsa luce clarus, nos cum tot innumerabilibus populis esse, & tot prouincias nobiscum esse; iam vindicis, vos in parte unius aut alterius regionis positos, & ab Ecclesia vestris erroribus separatos, frustra vobis solis hoc nomine Ecclesia cum suis doctibus vendicare.* Hæc ille. Hoc est ergo vniuersalis Ecclesiæ testimonium iuxta hos doctissimos Patres. Addemus adhuc alios. Athanasius, doctissimus & exercitatisimus Arianorum Antagonista, ceterique Episcopi Aegypti, Thebaidis, & Libyæ in vnū congregati, ad Imperatorem Iouinianum pro Nicænæ fidei defensione scribentes, eumque ad eam amplectendā hortates, hoc vniuersalis Ecclesiæ testimonium nec à veterum Prophetarum nec ab Apostolorum scriptis, sed à plurimorum orbis Christiani prouinciarum consentiente sententia, hunc in modum & his verbis deducunt: *Dedimus operam necessariō, ut fides in Concilio Niceno robora-
tata tuæ pietati traderetur; quo ipse intelligas, quanto
in errore versentur hi qui fidem contraria doceant.*

M 4 Nam

Apud
Theodo-
ret. Eccle-
siast. hist.
lib. 4. c. 3.

Nam pro certo scias velimus, Auguste sanctissime, hanc ipsam ab omni seculorum memoria praedicata fuisse. Hanc confirmarunt sancti Patres Nicaea coacti. Huic omnes ubique Ecclesiae assensae sunt, ut Hispaniae, Britanniae, Galliae, Italiae totius, Dalmatiae, Mysiae, Macedoniae, & cunctae Graeciae, & omnes Ecclesiae Africae, Sardiniae, Cypri, Crete, Pamphyliae, Lyciae, Isauriae, & Ecclesiae Aegypti, Libya, Ponti, Cappadociae, & regionum suarum, Orientis denique Ecclesiae, exceptis paucis quae sectae fuerunt Arianae. Nam istarum omnium re ipsa exploratè cognitam habemus sententiam, literasque ab illis accepimus; proisque certo scimus, Auguste sanctissime, quod quamvis pauci huic fidei contradicant, non tamen præiudicium inde potest orbi temerari vniuerso. Hæc Athanasius cum cæteris Episcopis. Hoc est vniuersalis Ecclesiæ testimonium, quod à Pastorum & populum Christianorum consensu peti, ita veluti rem nouam, insolitam, atque absurdam bonus Brentius demiratus est. Plura lib. 4. c. 3. & tor videre potest in opere nostro de principijs fidei.

Addit adhuc hoc loco Brentius (quasi in una sententia semel insanire parum fuisset) aliud non minus crassum & apertum delirium. Locus, inquit, hic facit aduersus Iudeos, Turcas, & Papistas, qui alibi quam in Christi nomine peccatorum veniam querunt. De quo nomine vide supra 4. v. 12. Atqui eodem capite & versu supra tam contra Caluinum quam contra Bullin-

Brentii p.
tida ca-
dunia.

Bullingerum, quos in medium produxit Marloratus, hāc putidam calumniam abs-
tersimus, & Catholicos non nisi in Christi
nomine salutem quārere contra insulta &
puerilia eorum cauilla breuiter sed perspi-
cuē ostendimus. Quid autem hos hæreticos
dicere aut mentiri pudebit, quos tam fœdē
& crassē mentiri non pudet, vt scribant
negari à Catholicis Christum esse humani
generis Mediatorē, quemadmodum Iudæi
& Turcæ negant, quibus in hac parte Ca-
tholicos veluti in scelere pares cōiungunt
& copulant? Alibi quippe quām in Christi
nomine peccatorum veniam Catholicos
quārere, aut nesciunt isti noui sectarij, aut
nescire se fingunt. Interim hoc impudente
& effronti mentiendi audacia simplices &
imperitos ita dementarunt, vt eodem penē
loco Catholicos & Turcas plerique eorum
sectatores nunc habeant.

44. *Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit
Spiritus Sanctus super omnes qui audiebant
verbum.*

Qvia Cornelius ante baptismum Spir-
itu S. donatus est, magnū se argumen-
tum naucti opinantur noui hodie sectarij,
baptismi Sacramēto diuini Spiritus & re-
generationis gratiam non conferri. Delapsus
est Spiritus S. ante baptismum (ait hoc loco
Bullingerus) v. palam fieret & Iudaic, & Gen-
tibus,

M 5

tibus,